

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 53/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „informační zákon“ nebo také „SvInf“), rozhodl o žádosti **V. P.**, nar. XY, trvale bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatel“), ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Zin 53/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 2 odst. 4 informačního zákona se projednávaná žádost v části požadující poskytnutí rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 1901/2019 **odmítá**, neboť se jedná o požadavek na poskytnutí budoucího (dosud nevydaného) rozhodnutí.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Věc: žádost o informace dle Infozákona

1) Žádám o zaslání anonymizovaného rozsudku (usnesení) v níže uvedené věci (v rozhodnutích jsem nic nenalezl, tak to asi bylo zamítnuto – pak mě zajímá odůvodnění).

2) Žádám o informaci, proč v Infosoudu je vidět pouze dojití, pokud již je věc vyřízena?“

Přílohou projednávané žádosti byl výpis z aplikace Ministerstva spravedlnosti Infosoud ke sp. zn. 25 Cdo 1901/2019.

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Podle ustanovení čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) jsou svoboda projevu a právo na informace zaručeny. Podle čl. 17 odst. 5 Listiny jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny **přiměřeným** způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon. Zákonem, který provádí uvedené ustanovení čl. 17 odst. 5 Listiny, je právě informační zákon. Podle § 1 informačního zákona tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona se „*povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“

K projednávané žádosti je příhodný následující komentářový závěr (podtržení doplněno): „*Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu /.../, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření /.../. Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy z velké části směřuje do budoucnosti a z jistého hlediska se tak dostává mimo režim SvInf, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace, jak je zákon vymezuje v § 3 odst. 3 (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující). /.../ komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace.* (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 - 63).

Projednávaná žádost požaduje poskytnutí rozhodnutí ve věci sp. zn. 25 Cdo 1901/2021. V rámci uvedeného řízení dosud k vydání rozhodnutí nedošlo (v rámci Informačního systému Nejvyššího soudu, dále jen „ISNS“, je věc dosud vedena jako nevyřízená). Ostatně ani z žadatelem odkazovaných informací z aplikace Ministerstva spravedlnosti Infosoud nevyplývá, že by věc měla být vyřízena. Povinnému subjektu není zřejmé, odkud žadatel čerpá informaci, že by řízení pod uvedenou spisovou značkou mělo být vyřízeno. Projednávaná žádost tak požaduje poskytnutí neexistujícího rozhodnutí, které mělo být podle žadatele pod uvedenou spisovou značkou vydáno.

Jelikož z žádného právního předpisu nevyplývá v daném okamžiku pro povinný subjekt povinnost vést informaci v podobě, která byla specifikována v textu žádosti, a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, projednávanou žádost povinný subjekt vyhodnotil ve vymezené části jako požadavek na poskytnutí budoucího rozhodnutí ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona a žádost částečně odmítl.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí části žádosti je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informace částečně odmítnuto výrokem předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadovanou informaci formou následujícího sdělení.

Povinný subjekt ve zbývající části žadateli sděluje, že jelikož nebylo dané řízení u Nejvyššího soudu ukončeno (viz výše), je u uvedené spisové značky v aplikaci Infosoud vyznačena pouze informace o nápadu věci na Nejvyšší soud. V současné situaci tak neexistují další skutečnosti, které by měly být zveřejněny v rámci uvedené aplikace.

Pokud by ke změně v řízení došlo (např. by došlo k vydání rozhodnutí), byla by tato informace automaticky převzata z ISNS a zveřejněna v aplikaci Infosoud. K uvedenému importu informací z ISNS do aplikace Infosoud dochází automaticky ve lhůtě do 24 hodin od okamžiku zapsání příslušného údaje (například změny stavu věci na „vyřízena“) do ISNS.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde je poskytována informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 13. 4. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona